WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 28 10 JULI 1965

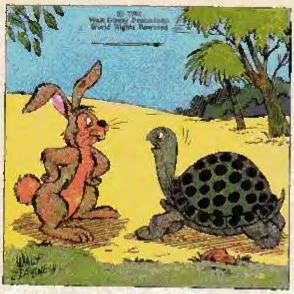

„Ik ga naar een verkleedpartijtje — als Lievenheersbeestje!"

OOM DONALDS BRIEVENBUS

GERDA MEERVELD, LEUSDEN. Probeer het nog eens met 'n meisje van het Ziekenlijstje, Gerda, je doet haar er zo'n plezier mee, en wie weet, lukt het nu wel! Ik hoop dat er deze keer een fijne briefwisseling ontstaat!

JEANNETTE v. DEVENTER, EINDHOVEN. Heb je al vakantie, Jeannette? En ben je over gegaan? Dat zal wel, hè, want je paasrapport was goed! Dag, Jeannette, de groeten van Kwik, Kwek en Kwak!

LAURD KOSTER, STADSKANAAL. Ben je nu al een beetje gewend in je nieuwe woonplaats? Ik ben vaak in het „Hoge Noorden" geweest, maar ik weet helemaal niet hoe het er in Stadskanaal uitziet. Als ik weer in de buurt ben, kom ik beslist eens langs!

Vaar deze week is de brievenbus leeg, maar volgende week komen er weer nieuwe vrienden en vriendinnen aan de beurt! Wil je ook eens in de Brievenbus staan, schrijf dan naar Postbus 792, Amsterdam. Zet duidelijk je naam en adres op de envelop en schrijf in de linkerbovenhoek: OOM DONALDS BRIEVENBUS. Maar niet boos worden als je een paosje moet wachten vóór je aan de beurt bent, want jij bent niet de enige!

*

* PRIJZEN *

Eerste prijs: een horloge of autoped naar keuze; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

ONS ZIEKENLIJSTJE

Hier volgen weer de namen van enkele zieke vrienden en vriendinnen die erg blij zullen zijn met wat post:

Josje Fleuren, 10 jaar — speldjes en kaarten — St. Maartenskliniek, Mariapav. Meisjeskamer, Nijmegen.

Johannes Dijkstra, 13 jaar — postzegels en speldjes — Wegastraat 48, Delfzijl.

Bertje Bakker, 7 jaar — ansichtkaarten — St. Antoniusziekenhuis, Kinderafdeling, Zaal 2, Zeeweg, IJmuiden-Oost.

Wubbie Borgers, 5 jaar — Lagerweg 3, Wedde.

Harry Mensing, 7 jaar — speldjes — Plantsoenstraat 11, Erica (Dr.).

Epy Jeroen Buys, 4 jaar — kaarten van televisiesterren — Vincent v. Goghweg 28, Zaandam.

Christiaan Beekers, 9 jaar — speldjes en dierenkaarten — Wilhelminapark 18, Breda.

*

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 21 zijn:

1e prijs: Ineke Beumer, Grotestraat 8, **Batenburg;**
2e prijs: Jan Breel, Oostarringweg 34, **Luttelgeest N.O.P.;**
3e prijs: Jaap Eigenraam, **Vlaardingen;** Kinderen Wuchers, **Muntendam;** Puck Gescher, **Addis Abeba, Ethiopia;** José v. Strien, **Moerdijk;** Erik Jans, **Hijken;** José Hagenaars, **Breda;** Bertus Slotboom, **Lunteren;** Janneke Arens, **A'dam;** Tjark Wasseur, **Nijmegen;** Geertje Hoekstra, **Birdaard.**

4e prijs: Joly Roos, **Brielle;** Wouter Paarhuis, **Den Helder;** Jantina Seinen, **Heemskerk;** Gertjan v. Wijk, **Dordrecht;** Marion v. Noortwijk, **Bilthoven;** Arie de Ruiter, **Nieuwland;** Greetje Amerika, **Delfzijl;** Ine Bosman, **Leek;** Elly Roskam, **Purmerend;** Wim Klungel, **Varsseveld;** Hedy Kneefel, **Rotterdam;** Jetze Sorgedrager, **Terborg;** Carla Schoonhen, **Nieuwenhagen;** Piet Boot, **Slootdorp;** Karin Terpstra, **Leeuwarden;** Wim Ekkel, **Vroomshoop;** Ciska Don, **Burgh;** Jac. v. Beek, **Tilburg;** Erszike Heskes, **Pneldijk;** Dick Piersma, **Alkmaar.**

De oplossing van nr. 26 luidt: **ARTS (auto-tram-step-slee).**

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG Nr. 28

Als je wilt weten waar de kinderen van deze klas mee bezig zijn, moet je eerst de puzzel oplossen. Bij enkele tekeningen in het klaslokaal staat een nummer. Zoek het woord voor die tekening en zet dat in een hokje op het bord waar hetzelfde nummer voor staat. De woorden die je moet invullen, bestaan allemaal uit vier letters. In ieder hokje mag maar én letter komen staan. Als je alles goed hebt gedaan, lees je op de gele vakjes, van boven naar beneden, wat de kinderen aan het doen zijn. Schrijf dat ene woord op een briefkaart en stuur deze vóór 15 juli naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. Schrijf duidelijk je naam en adres en woonplaats op de kaart en zet in de linkerbovenhoek: „Oplossing nr. 28", en daaronder wat je wilt hebben, een autoped of een horloge.

WALT DISNEY

Donald Duck

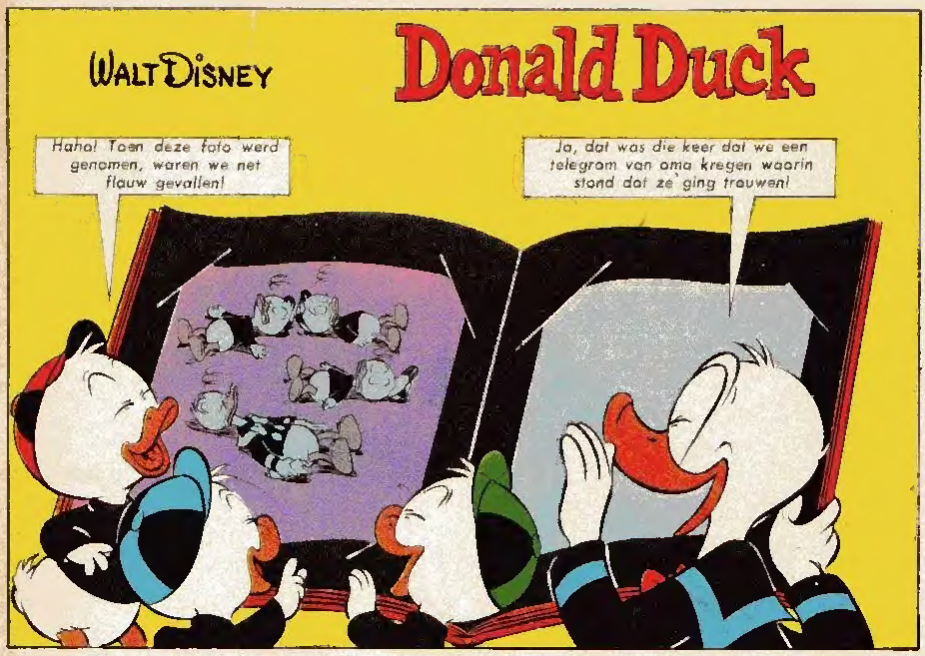

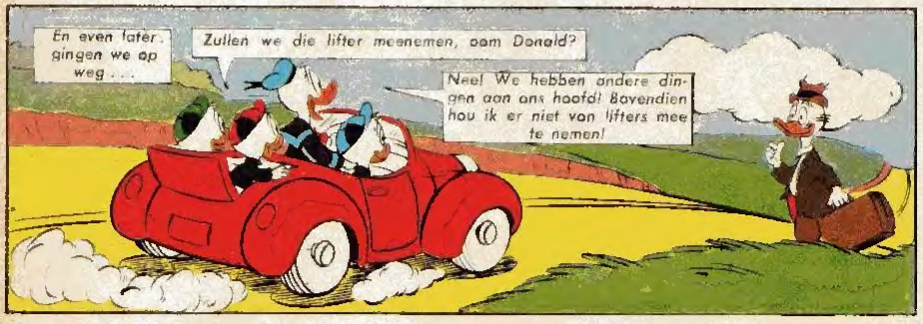

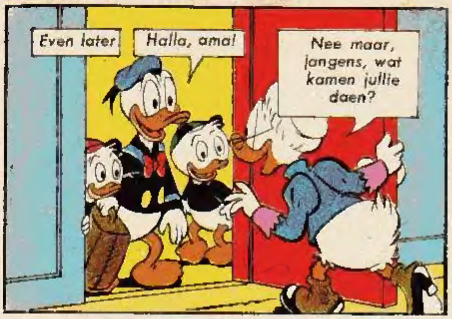
Even later...
Halla, ama!
Nee maar, jongens, wat kamen jullie doen?

Nou.. eh.. ja..
Hihi! Zeg maar niets! Jullie hebben mijn telegram gekregen en vinden me 'n dwaas!

Nou, wel 'n beetje!
Het is nog niet zeker, haar! Maar overhaast kun je het niet noemen, want ik ken hem al zestig jaar!

Zestig jaar?
Ja, maar ik heb hem achtenvijftig jaar niet gezien! We speelden vroeger altijd vader-en-moedertje!

Hij ging z'n geluk in Alaska beproeven! Als hij rijk was, zou hij terugkomen! Gisteren kreeg ik bericht dat hij goud had gevonden en op de terugweg was!

Al! Een miljonair!
We hoeven ons geen zorgen te maken! U hebt het veel beter bekeken dan wij!

Intussen...
Hallo! Ik ben Manus Duck! Kunt u me een lift geven tot de boerderij van oma Duck?
Stap maar in!

Hihi! Ik zal me gauw even verkleden als iemand die rijk geworden is van de gaudvelden van Alaska!
Het geluk kwam voor mij toen ik in de krant las dat oma een boerderij heeft! Dat is de kans waarop ik al die achtenvijftig jaar heb gewacht!
Later . . .
Dank je wel, Job! Je mag de auto houden als beloning voor je trouwe diensten! Ik heb hem niet meer nodig!
???
Wat lopen er toch rare kwibussen rond!
Manus!
Je bent helemaal niet veranderd!
Kom, ik zal je aan mijn neven voorstellen!
Grutjes, als je za'n auto weggeeft, moet je wel schatrijk zijn!
Die knaap komt me niet onbekend voor!
Mij ook niet!

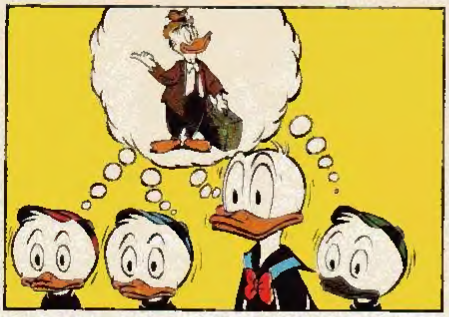

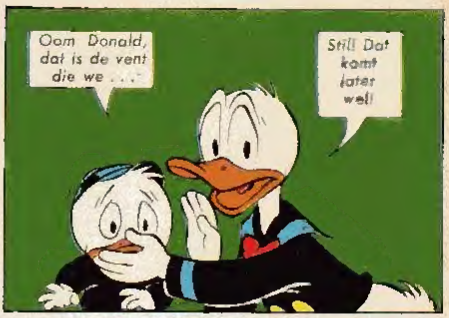
Oom Donald, dat is de vent die we . . .
Still Dat komt later wel!

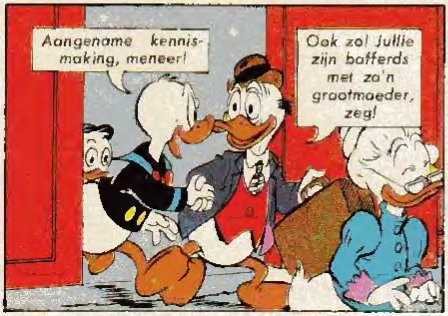
Aangename kennismaking, meneer!
Ook zal jullie zijn bofferds met za'n grootmoeder, zeg!

Je kunt boven wat uitrusten van je lange reis!
Dank je! Dat zal ik heel graag doen!

Ik ben benieuwd hoeveel de boerderij waard is en wat ik er aan heb!

Wat vinden jullie van hem?
Hij is een oplichter die het alleen op uw geld voorzien heeft!

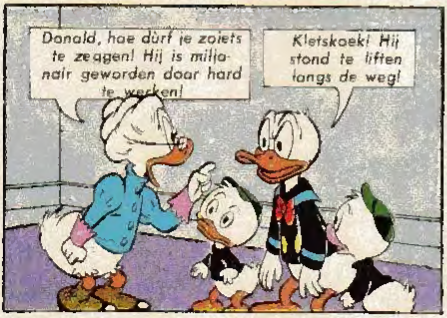
Donald, hoe durf je zoiets te zeggen! Hij is miljonair geworden door hard te werken!
Kletskoek! Hij stond te liften langs de weg!

Dat moet iemand anders geweest zijn! Ik wil niet dat jullie leugens over Manus ophangen!
Maar, oma

Ik wil hier niet meer over praten!
Het heeft geen zin! Oma gelooft ons niet omdat ze ons niet wil geloven!
Maar we mogen die bedrieger zijn gang niet laten gaan!
Misschien kunnen we het oma bewijzen!
En die avond . . .
Eh . . . vertel 'ns wat over goudmijnen in Alaska, Manus! Waar heb je goud gevonden en hoeveel? Hoe krijg je het goud uit de grond en zo?
(Slik!) Daar praat ik liever niet over!
Ik lijd aan een vreemde ziekte . . . eh . . . alaskitis! Als ik aan de mijn denk, word ik meteen duizelig!
Neem me niet kwalijk, maar ik ga even op bed liggen!
Ga je gang, Manus!
Nou, jullie hebben je zin!
Ik bedoelde er niets mee, oma! Het was gewoon nieuwsgierigheid!
Grutjes! Anders is oma zo verstandig! Waarom luistert ze niet naar ons!
Er bestaat een gezegde dat luidt: „Liefde maakt blind"! Dat geldt ook voor vrouwen!

Later op de avond . . .
Die neef van oma heeft iets in de goten! Ik kan er beter vandoor gaan met die ouwe vóór hij 't bederft!

Ik heb al zo lang op je gewacht! Laten we weggaan!
Grutjes! Het is zo platseling, Manus . . .

Manus zet er voort achter! Door moet ik een stukje vaar steken!

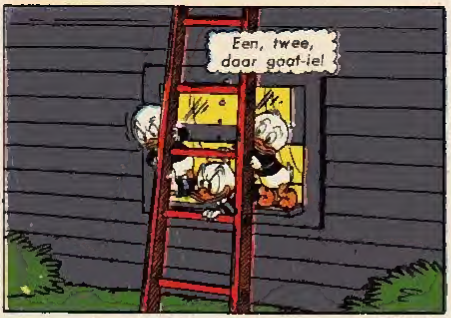
Een, twee, daar gaat-ie!

Help! Wat gebeurt er?

Haha! Dat zal hem wel afkoelen!
SPLETS!
Niemand zag ons!

Donald! Ik moet je spreken!
Oei! Als oma maar niets vermoedt!

Manus heeft gevraagd of ik met hem mee wilde gaan! Ik voelde me weer net een jang meisje!
O, ja?

Ja! Maar ik ben geen meisje meer! Gelukkig gebeurde er iets waardaor het niet daorging! Taen het er ap aan kwam, wilde ik niet meer

Ik hou van het leven ap de boerderij! Ik denk dat een huwelijk me ap de duur niet zau bevallen!
Dat is amataal!

Willen jullie dit aan Manus vertellen? Ik dae het liever niet!
Met alle plezier!

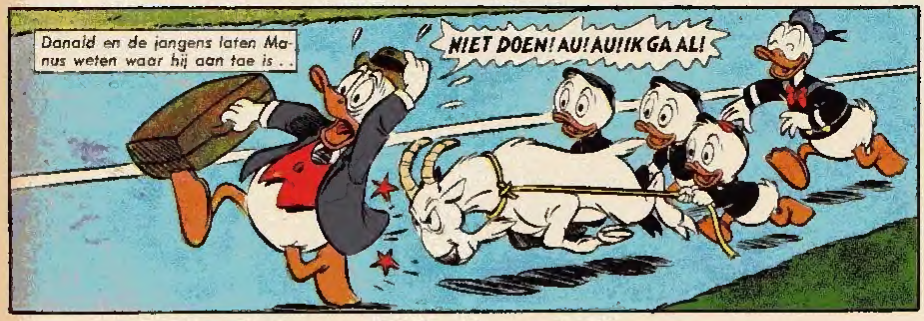
Donald en de jangens laten Manus weten waar hij aan tae is . .
NIET DOEN! AU! AU!! IK GA AL!

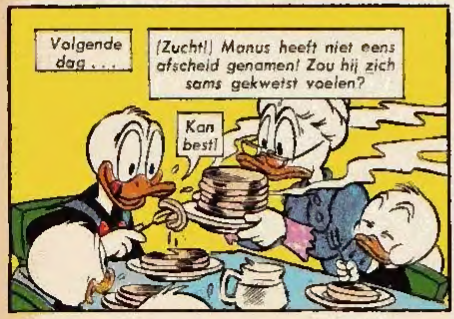
Volgende dag . . .
(Zucht!) Manus heeft niet eens afscheid genamen! Zou hij zich sams gekwetst voelen?
Kan best!

En ik weet zelfs wáár ook! Hihi!

WALT DISNEY

Willie Wortel

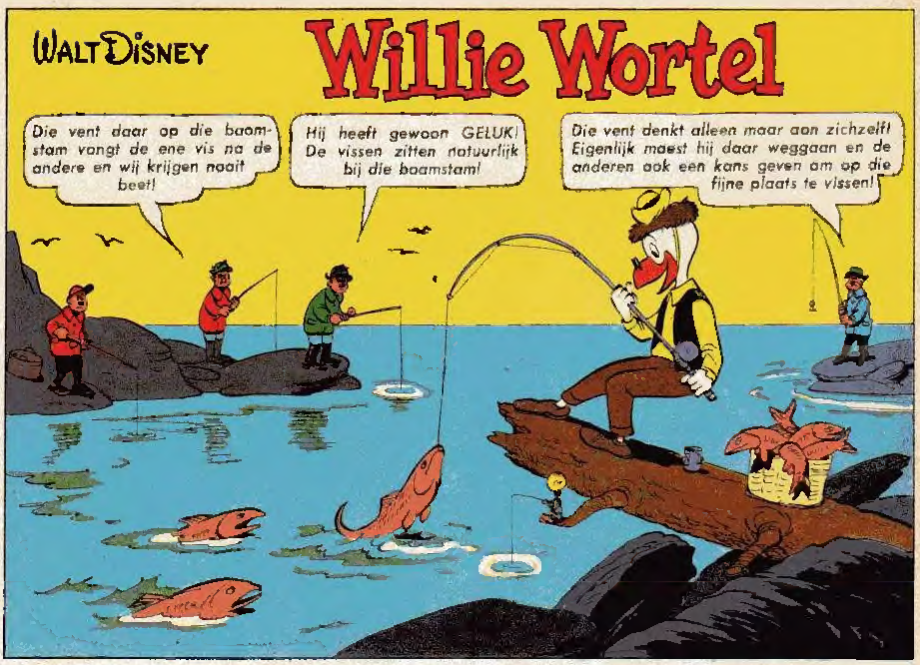

Ik weet niet of dat geluk wel zuiver GELUK is!
Ik verdenk hem ervan dat hij het een of andere kunstje met zijn AAS uithaalt!
Kom op, slimmerik! Vertel ons eens hoe je het aanlegt!
En als het geen zuivere koffie is wat je daet, zullen we de politie er bij halen!
Ik gebruik alleen maar dit gewone hengeltje, jongens — en SPROTJE hier!
Wie is SPROTJE?
Een speelgoedvisje dat ik in elkaar heb geknutseld! Het zwemt zo'n beetje rond en leidt de vissen langs mijn haak!
Sprotje noem je dat ding, hè? Ik heb nog nooit zo'n rare sprot gezien! Met belletjes en lampjes eraan!
We weten niet of dit tegen de WET is, maar we weten wel dat we dit niet SPORTIEF vinden tegenover de andere vissers!
Als u dus prijsstelt op onze toegewijde vriendschap, gaait u dat visje NU DADELIJK weg!
J-ja, heren! Ik zal Sprotje MET het bedieningsbusje meteen in het water gooien!
Maar Willie gooit niet IN, maar precies NAAST het water!
KLONK!
FZZZT!

De tijd verstrijkt!
Toch moet ik nog een paar vissen zien te vangen om in de koelkast te stoppen! Ik zal het maar op de ouderwetse manier proberen!
Nu zijn er nergens vissen meer! Hier niet, daar niet en NERGENS!
Zelfs de ouwe geluksvogel in z'n baatje vangt geen vis meer!
Hoei! Daar komt een hele school vissen in een keer — en er zwemt een walvis tussen!
SLOK!
Zag je dat? Die hele schaal vissen werd op geslokt door een WALVIS en die geluksvogel ook!
Waar kwamen al die vissen zo plotseling vandaan! Dat begrijp ik niet!
LAMPJE, die in een pierenblikje naar de wal roeit, begrijpt het WEL!
FIZZZT!
(Bzzzt! Bzzzt!) Het bedieningsbusje stuurt Sprotje in grote cirkels rond! Ik moet het beestje vlug binnen halen!

FLITS!
Nu komen die vissen MET de walvis als een razende op de kust afzwemmen!
Maak dat je weg komt!
SJABAM!
Daar heb je de ouwe geluksvogel weer — terug uit het binnenste van de walvis!
Geluksvogel? We kunnen hem nu beter Jonas noemen!
Maar hij heeft ONS geluk gebracht! Kijk eens! Wat een vette vissen! Genoeg voor iedereen!
Hé, meneertje geluksvogel! Moet je niet een paar van deze vissen hebben? Er zijn er genoeg!
Nee! Houden jullie ze maar! Ik heb GENOEG vis gehad! Ik heb er genoeg van! Hoor je? GENOEG!

PIENTER DE PRAATPOES

door
GUUS STEENBERGEN
illustraties:
JAN WESSELING

JUFFROUW PLUK had 'n poes En die heette Pienter 't Was een dikke zwarte poes met witte pootjes Nou is dat natuurlijk niks bijzonders voor een poes Toch wat Pienter echt wel een héél bijzondere poes. Ze was namelijk verschrikkelijk slim Véél slimmer dan alle andere poesen Ze hielp juffrouw Pluk bij het afstoffen En bij 't ramen zemen Ze haalde de krant voor haar uit de bus En soms, als er een tekenfilm werd vertoond, ging ze zelfs mee naar de bioscoop Dan zat ze bij 't vrouwtje op schoot in spanning toe te kijken En als ze 't erg mooi vond, klapte ze in de pootjes Juffrouw Pluk vond het best gezellig, zo'n slimme poes te hebben 't Was alleen maar jammer, vond ze, dat poes Pienter niet kon praten Dat ontbrak er echt aan Maar nee, praten deed die poes toch niet, ook al keek ze soms zó slim, dat je 't haast zou verwachten Op een middag zat juffrouw Pluk gezellig voor het raam thee te drinken In de snoepwinkel op de hoek had ze wat lekkers gehaald 't Was een doosje kattetongen Dat zijn van die lange dunne chocolaatjes, die wel wat lijken op da tong van een poes Pienter zat op de vensterbank met de kop scheef te wachten of ze ook wat kreeg ,,Ja hoor'' zei juffrouw Pluk na een poosje, ,,ik zie 't wel Jij wilt natuurlijk ook wat hebben Nou hier heb je dan een klein stukje'' Heel voorzichtig nam de poes het stukje kattetong aan knauwde er een paar keer op en slikte 't toen door Met haar lange roze tong veegde ze links en rechts over haar snorren En toen . . toen zei ze ineens zachtjes' ,,Dank u wel, vrouwtje'' Even keek juffrouw Pluk haar poes stomverbaasd aan. Toen vroeg ze een beetje angstig ,Zei jij iets, poes?' — ,,Ja-wel,' zei poes Pienter ,,Ik zei dank je wel.''

„Lieve help!' riep juffrouw Pluk geschrokken uit, ,,wat zullen we nu hebben! Ik wist helemaal niet dat jij kon praten, poes'' — ,,Dat kon ik ook niet,'' zei Pienter eigenwijs . Maar nu ik dat stukje kattetong op heb, kan ik 't ineens wel. Krijg ik nog wat?' — ,,Nou, nou,'' zei juffrouw Pluk, ,,jij bent me een brutaaltje, zeg Je weet toch zeker wel dat poesen die vragen, worden overgeslagen?'' — ,,Nee?'' zei de poes ,,Dat wist ik niet, hoor Maar ik vraag al niks meer Krijg ik nu dan nog een stukje?''

„O, o, wat ben je toch een deugniet,'' lachte juffrouw Pluk, ,,om toch weer te vragen Maar enfin, ik vind 't eigenlijk ook wel een beetje leuk dat je nu kunt praten. Dus hier heb je nog een héél klein stukje Maar dat is voor vandaag dan ook het laatste' — ,,Dank u wel,' zei poes Pienter braaf en at het stukjes kattetong langzaam op Ze was nog niet helemaal klaar toen er werd gebeld 't Bleek mevrouw Spicht de buurvrouw te zijn, die kwam vragen of de melkboer al was geweest Natuurlijk moest ze binnenkomen om te horen hoe mooi poes Pienter wel kon praten Mevrouw Spicht geloofde er niets van Een poes die kon praten Daar had ze nog nooit van gehoord Maar nauwelijks was ze in de kamer, of Pienter zei: ,,Ha, die mevrouw Spicht Hoe gaat het met uw poes? Is haar neus al weer beter?'' Een ogenblik stond mevrouw Spicht sprakeloos. Toen zei ze vinnig ,,Hoe weet jij dat mijn poes een kapotte neus heeft?' — ,,Omdat ik haarzelf gisteravond een krab over haar neus heb gegeven,'' zei Pienter ,,De valserik wou me helemaal niks meegeven van de gerookte bokking die zij had. Hebt u soms nog een stukje voor me, mevrouw Spicht?'' ,,Wel verdikkie,'' mopperde het vrouwtje, ,,dat vind ik brutaal, zeg Mijn brave poes krabben. En dan nog om vis vragen, ook,'' — ,,Ja,'' zei juffrouw Pluk, ,,u hebt groot gelijk, hoor Pienter mag niet zo brutaal zijn. Dat staat helemaal niet mooi voor een poes'' Poes Pienter sloeg de ogen neer net alsof ze zich erg schaamde Maar ze meende daar niets van Dat bleek al heel gauw toen er bezoekers kwamen die gehoord hadden dat de poes van juffrouw Pluk kon praten Want nauwelijks was de visite binnen of Pienter vroeg of ze wel

snoep bovendien véél te dik werd, besloot juffrouw Pluk 't maar eens afgelopen moest zijn met die kattetongen. En met 't brutale gepraat ook. Nou, je begrijpt dat de poes al heel gauw ophield met praten toen ze geen kattetongen meer kreeg. Dat duurde zo een paar dagen. Poes Pienter vond er niks aan dat ze alleen nog maar kon miauwen. En juffrouw Pluk vond het eigenlijk zelf ook niet leuk. Maar ja, ze had het nu eenmaal gezegd. En dus bleef het zo. Tot op een dag poes Pienter met een vaartje uit de tuin van mevrouw Spicht kwam aanrennen. Ze zag er nogal opgewonden uit. „Die heeft natuurlijk weer met de buurpoes gevochten," dacht juffrouw Pluk en schudde afkeurend het hoofd. Maar poes Pienter lette helemaal niet op haar. Even zat ze midden in de kamer stil voor zich uit te kijken, alsof ze diep nadacht. Toen nam ze een sprong en verdween door het open raam de straat op. „Nou, nou," zei juffrouw Pluk verbaasd. „Waar zou die wel heengaan?" Ze keek eens uit het raam waar poes Pienter gebleven was. Kijk, daar kwam ze juist de snoepwinkel uit. Maar wat liep dat beest hard. En 't had iets in de bek ook. Wat was dat nou toch? Ineens zag juffrouw Pluk het: 't Was een doosje kattetongen. „Maar poes toch," riep juffrouw Pluk kwaad, „schaam je je niet om kattetongen te gaan stelen?" Maar de poes trok zich nergens iets van aan. Ze wipte handig langs 't vrouwtje heen naar binnen. En met één sprong zat ze met 't doosje in de bek boven op de kast. „Deugniet," riep juffrouw Pluk, „kom direct naar beneden. En geef die kattetongen terug. Nu meteen." Maar poes dacht er niet aan te gehoorzamen. Met haar scherpe nagels trok ze gauw het doosje stuk en stopte, twee, drie katteongen tegelijk in de bek. Juffrouw Pluk wist niet wat ze zag. Zó ondeugend was haar poes nog nooit geweest. Maar ineens begon Pienter te praten. „Mevrouw Spicht," mummelde ze met de bek vol chocolade, „mevrouw Spicht is van de kelder-trap gevallen. Ik zag za door 't raampje liggen. U moet gauw naar d'r kijken, want ze kan niet meer overeind." — „Hemeltje," riep juffrouw Pluk, „moest je daarom kattetongen gaan stelen? Om mij dat te kunnen vertellen? Nu begrijp ik 't ineens. Wacht, ik zal eens vlug gaan kijken wat mevrouw Spicht mankeert. Eet jij intussen maar kattetongen, hoor. Die heb je echt wel verdiend." Gelukkig bleek het erg mee te vallen met mevrouw Spicht. Ze had alleen maar haar voet verstuikt. En die was na een paar dagen alweer helemaal genezen. Maar poes Pienter heeft er nog steeds plezier van dat ze mevrouw Spicht zo goed heeft geholpen. Ze krijgt namelijk weer iedere dag een paar kattetongen. En als ze al eens een keertje brutaal of zeurderig is, denkt juffrouw Pluk altijd: „Laat ik maar een beetje geduld met haar hebben. Want als 't er op aan komt, is 't toch wel veilig zo'n slimme praatpoes te hebben. En gezellig ook."

kattetongen voor haar hadden meegebracht. Als dat niet zo was, zei ze verder niks meer. En als ze wél kattetongen bij zich hadden, kregen de bezoekers vaak dingen te horen die ze helemaal niet leuk vonden. Soms vroeg Pienter waarom ze zo'n raar hoedje op hadden. Of waarom hun neus zo spits was. Na een paar dagen had juffrouw Pluk dan ook al schoon genoeg van 't gepraat van haar poes. En omdat de poes van al 't ge-

WALT DISNEY
Puk en Max
JAARLIJKSE
ZEEPKISTEN-
WEDSTRIJD
VOOR ZELFGEBOUWDE
KARRETJES
VELE PRIJZEN
Ha, de jaarlijkse zeepkistenwedstrijd wordt weer gehouden! Laten we aan de slag gaan en ook een karretje bouwen!
Oh! Daar heb je Mappie! Laat ze niet weten wat we gaan doen, haar, je weet hoe ze is!
Ja! Mondje dicht!
Dag jongens! Wat zijn jullie aan het doen!
Dag, Mappie! We zijn op weg naar de kistenwinkel om zeep te kopen voor de wedstrijd!
Oh, sufferd, nou heb je het helemaal bedorven!
NAAR DE KISTENWINKEL OM ZEEP TE KOPEN? Dat is gek!

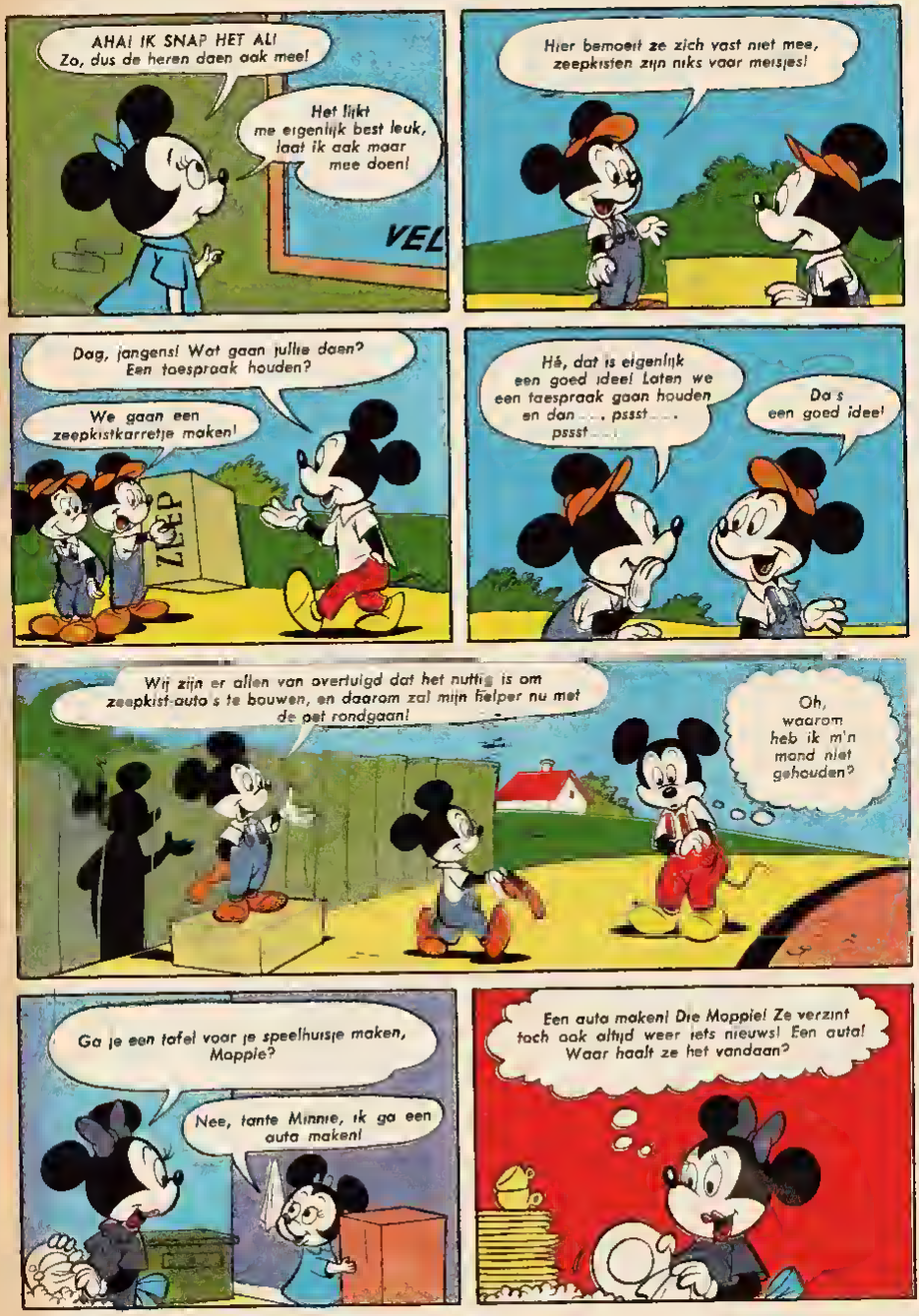
AHA! IK SNAP HET AL!
Zo, dus de heren doen ook mee!
Het lijkt me eigenlijk best leuk, laat ik ook maar mee doen!
Hier bemoeit ze zich vast niet mee, zeepkisten zijn niks voor meisjes!
Dag, jongens! Wat gaan jullie doen? Een toespraak houden?
We gaan een zeepkistkarretje maken!
ZEEP
Hé, dat is eigenlijk een goed idee! Laten we een toespraak gaan houden en dan . . . pssst . . . pssst . . .
Da's een goed idee!
Wij zijn er allen van overtuigd dat het nuttig is om zeepkist-auto's te bouwen, en daarom zal mijn helper nu met de pet rondgaan!
Oh, waarom heb ik m'n mond niet gehouden?
Ga je een tafel voor je speelhuisje maken, Mappie?
Nee, tante Minnie, ik ga een auto maken!
Een auto maken! Die Mappie! Ze verzint toch ook altijd weer iets nieuws! Een auto! Waar haalt ze het vandaan?

Iemand heeft de wielen van mijn poppewagen gehaald!
En iemand heeft mijn strijkplank gestolen!
En mijn timmer spulletjes zijn verdwenen!
En mijn verfdoos is er niet meer!
Dat is een verdacht zaakje, maar ik weet wel wie de schuldigen zijn!
ZIEZO! KLAAR IS KEES!
KENG!
KLONK!
BOEM!
KLENK!
BENG!

Wat zeg je ervan?
Schitterend! En het enige wat we moesten kopen, waren de spijkers!
Vooruit! Laten we hem naar buiten rijden!
Maar voorzichtig, haar!
HÉ, STAAN BLIJVEN!
Ik was zo opgewanden over ons fijne karretje, dat ik helemaal vergat waar we zijn!
Ik ook! Wacht, ik zal n touw halen!
Aha! Net wat ik dacht!
Zozo! Daar is het dan! Met alles d r op en d r an!
Kom mee! Laten we kijken hoe hij rijdt!
Ik kom achter je aan!
Wat is er? Waarom schreeuw je zo?
OH, NEE! MAX!

WAT? WAAR? WIE? HOE?
Wat? Waar? Wie? Hoe? Weet ik veel? Hoe kan ik dat nou weten?
Aha! Door gaat de schuldige! Maar we krijgen je nog wel!
...a-a! Maar voorlopig heb ik jullie te pakken!
VLUG! ACHTER HAAR AAN!
Hou je koest, Puk! Wat kunnen we er aan doen? Die dingen zijn van hoor!
Ja, maar we hebben het spul toch alleen maar geleend!
Laten we het nog eens proberen! Maar laten we het dan netjes vragen!
Ja, we moeten het deze keer goed aanpakken! Haar een beetje vleien en zo!
Een paar goed gekozen woorden en ze is als was in onze handen!
Dag, lieve Mappie! Wij zijn hier, Puk en Max!
Zeg Mappie, zullen we vriendjes zijn?!
BENG!
BENG!
KLOP!

Grutjes, wat aardig! Als jullie zo doen, wil ik best vriendjes zijn!
Oh, fijn! Zeg, wat staat je tuintje er mooi voor, en je haar zit snoezig en wat heb je een leuke jurk aan en —
— en mogen we je strijkplank en de wieletjes van je poppewagen nog eens lenen?
Niet za vlug!
Oh, maar natuurlijk mogen jullie die spulletjes van me lenen . . .
Kom ze meteen na de zeepkistenwedstrijd maar halen!
Na de zeepkistenwedstrijd?!
Nu jullie toch alles van mij zo mooi vinden, mag je dit ook wel zien!
IK GA OOK MEEDOEN MET DE ZEEPKISTENWEDSTRIJD!

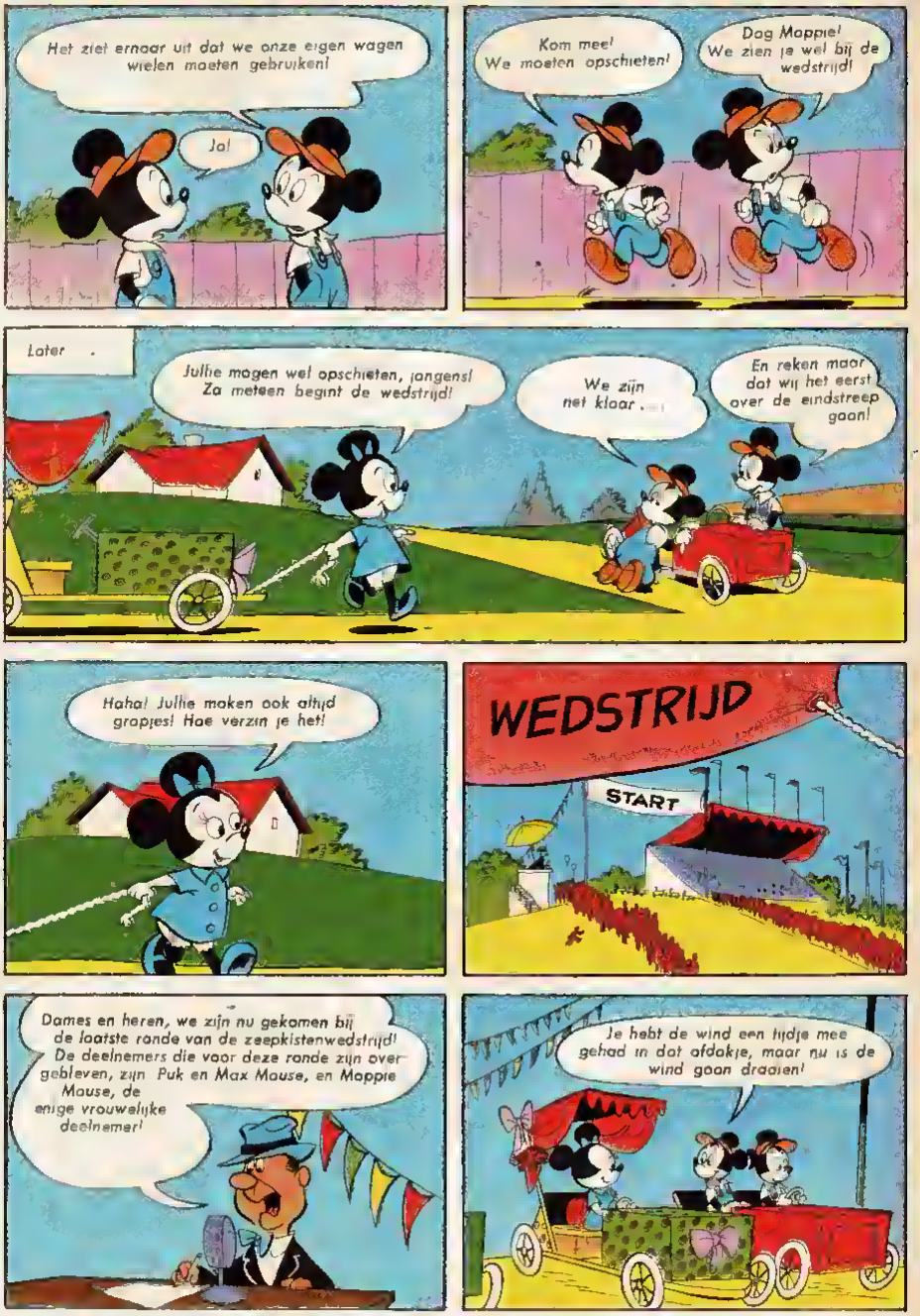
Het ziet ernaar uit dat we onze eigen wagen wielen moeten gebruiken!
Ja!
Kom mee! We moeten opschieten!
Dag Mappie! We zien je wel bij de wedstrijd!
Later .
Jullie mogen wel opschieten, jongens! Za meteen begint de wedstrijd!
We zijn net klaar.
En reken maar dat wij het eerst over de eindstreep gaan!
Haha! Jullie maken ook altijd grapjes! Hoe verzin je het!
WEDSTRIJD
START
Dames en heren, we zijn nu gekomen bij de laatste ronde van de zeepkistenwedstrijd! De deelnemers die voor deze ronde zijn over gebleven, zijn Puk en Max Mouse, en Mappie Mouse, de enige vrouwelijke deelnemer!
Je hebt de wind een tijdje mee gehad in dat afdakje, maar nu is de wind gaan draaien!

PANG!
DAAR GAAN ZE!
START

Oh! Domes en heren! Een windstoot die regelrecht in Mappies afdakje blies, heeft haar een zet gegeven in de verkeerde richting. Kijk daar gaat ze!

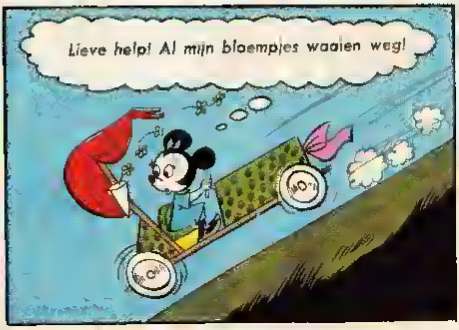
Lieve help! Al mijn bloempjes waaien weg!

Kalmpjes aan maar! We hebben toch al gewonnen! Mappie is de verkeerde kant op gegaan!

Gelukkig! Eindelijk een stuk heuvel opwaarts!

Ah! Dat lijkt er meer op!

Ik hoop dat ik het haal!

OOOOH! IK HEB HET GEHAALD!
Kijk eens wie daar over de eindstreep gaat — vanaf de verkeerde kant!
MOPPIE! OH NEE!
IK WAS ER HET EERST! IK WAS ER HET EERST!
FINISH
Dames en heren, dit is een bijzonder geval! Ik moet even in het reglement kijken . . en volgens het reglement zijn er geen bezwaren! Nauuuu . .
REGLEMENT
Dan is de eerste prijs voor Moppie en de tweede prijs voor Puk en Max!
Die baker is veel te groot voor mijn kleine handjes . . . Ahem! Zullen we ruilen? Ik die leuke kleine en jullie dit bakbeest?
Meen je dat?
Doen we! Over bakers ruilen staat niets in het reglement!

dijes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Dit is Arabella met haar dochter Arria uit de Amsterdamse dierentuin „Artis". Deze wisentkoe heeft met haar kleintje als model gediend voor de afbeelding op de postzegel die je hier ziet, uit de Nederlandse zomerserie "Mens en dier" in april 1964 uitgegeven ter gelegenheid van het 100 jarige bestaan van de dierenbescherming. Na 1919 kwam de wisent (of Europese bison) niet meer in het wild voor. Er was alleen nog een klein aantal van deze dieren in de dierentuinen en het zag ernaar uit dat ze zouden uitsterven. Dank zij internationale samenwerking heeft men dit weten te voorkomen. Tegenwoordig leven de wisenten, behalve in diverse diergaarden, ook in halfwilde staat in natuurreservaten, bijvoorbeeld in het reservaat bij het Duitse stadje Warburg in Westfalen. Bovendien wordt binnenkort een speciaal wisenten-reservaat geopend in de omgeving van Dusseldorp. Hiervoor zal ook Artis een tweetal Europese bisons ter beschikking stellen.

DOOR DE SNEEUW GERED

Een zesjarige jongatje in Duitsland is in de afgelopen winter door de sneeuw gered. Toen hij met de trein tussen München en Salzburg met een snelheid van 115 km per uur voortraasde, viel hij, doordat er plotseling een deur opensloeg, uit de trein. Zijn moeder trok onmiddellijk aan de noodrem. De trein stopte en men liep terug langs de lijn om te zien hoe het ongeluk was afgelopen. Het knaapje kwam vrolijk de trein achterna gehold. Hij had geen schrammetje. Hij was namelijk in een zestig centimeter dikke sneeuwlaag terecht gekomen. De sneeuw had hem het leven gered.

BISJOKOTAARTJES

Je hebt per persoon zes „lange vingers" nodig. Verder koude vanillevla, wat suiker, rode jam, zoete stijfgeklopte slagroom of eiwitschuim, een beetje warme melk en wat rozijnen.

Zo maak je een taartje. Leg op een schoteltje 3 lange vingers, daarbovenop 2 en daarna één. Giet hier telkens een scheutje warme melk op, tot de biskwie geheel doorweekt is. Strooi er dan wat suiker op en bedek het hergje met vanillevla. Versier de bovenkant met leuke jes slagroom of eiwit en maak stippen van de rode jam waarna je het taartje afmaakt door er hier en daar een rozijn in te drukken. Dan laat je de bisjokotaartjes een kwartiertje in de koelkast of op een andere koele plaats in huis opstijven om daarna met de hele familie fijn te smullen van deze zelfgemaakte lekkernij.

* *

DAT DDE JE WEL EVEN

LUCIFERSPUZZEL

Leg van 18 lucifers een figuur dat uit negen driehoeken bestaat. Zie hiervoor afb. 1. Nu is de opdracht vijf lucifers weg te nemen, zodat er vijf driehoeken blijven liggen. Hoe het probleem opgelost moet worden, kun ja in de volgende Donald Duck vinden.

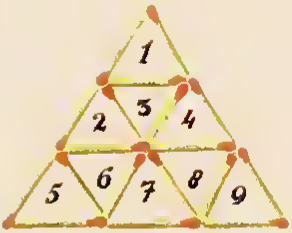

ALLES GRATIS

Alle gemeentelijke sportterreinen in Stockholm staan gratis ter beschikking van iedereen die er gebruik van wil maken. Zelfs de nodige trainingskleding is in ruime sortering aanwezig en ook daarvoor behoeft geen cent te worden betaald. De openluchtbaden en alle andere speelterreinen zijn eveneens gratis en voor kinderen is er zelfs een speciale gratis busdienst, om de lieverdjes op een gemakkelijke maniar naar de plaats van bestemming te brengen.

de geuzentrouw van Stevijn Hazehart

In zijn angst voor de Spaanse martelbank heeft Stevijn zijn belangrijke opdracht verklapt. Daarna ondervindt hij de wroeging van

DE VERRADER

„UITNEMEND werk!" prees Maximiliaan de Hennin, graaf van Bossu en admiraal van de Spaanse oorlogsvloot voor de Nederlanden. Hij stond met zijn staf voor de grote kaart van de Zuiderzee en had zich zojuist door een van zijn officieren laten vertellen welk plan de Watergeuzen hadden gemaakt om het voor eens en altijd met de Spaanse vloot uit te vechten. Dit plan was de geheime boodschap die Stevijn Hazehart bij de geuzenadmiraal Cornelis Dirksz in Enkhuizen had moeten bezorgen toen hij door twee Spaansgezinde schurken werd gevangen genomen en uitgeleverd aan de Spaanse admiraliteit in Amsterdam. En hij had alle bijzonderheden ervan prijsgegeven ....

„Uitnemend werk!" herhaalde admiraal Bossu, terwijl hij handenwrijvend terug liep naar zijn werktafel. „Wij zullen de heren Watergeuzen eens een duchtig lesje lezen! Ik vermoed dat de palingen in de Zuiderzee komend voorjaar wel heel vet zullen zijn!" Allen lachten om dit lugubere grapje.

Buiten geselde een noodweer aan de ruiten. Het was eind september en na een langdurige periode van ongewone hitte en windstilte was het onweer plotseling losgebarsten. Hoog dansten de golven op het IJ. De zware Spaanse galjoenen werden heen en weer gerukt aan hun ankerkabels, dreunend bonsde het wildgeworden water tegen de rompen.

„Mijne heren," sprak de admiraal deftig, „wij zullen direct beginnen een tegenplan te ontwerpen, zodat wij gereed zijn wanneer het onweer afneemt en wij kunnen uitzeilen. A propos," wendde hij zich tot de officier die het verhoor van Stevijn had geleid, „Wat heeft u met die jonge Watergeus laten doen?"

„Voorlopig niets," antwoordde de aangesprokene met een stijve buiging. „Ik wacht uw bevelen af."

„Heel juist," knikte admiraal Bossu. Hij streek nadenkend een vinger langs de neus en kreeg een slimme uitdrukking in zijn donkere hoogmoedige ogen. „Is hij gemakkelijk te bewerken?" De officier boog. „Zéér gemakkelijk op dit ogenblik."

„Bueno!" De admiraal maakte een handgebaar. „Misschien kunt u hem overhalen om voor ons te werken! Doet u hem maar de gewone beloften; de eer

door TIM MARAN

illustratie: HANS KRESSE

van in Spaanse krijgsdienst te mogen komen, 'n hoge beloning' Als wij hem zover kunnen krijgen zou hij ons nog heel dienstig kunnen zijn wanneer wij hem ..." — de admiraal lachte fijntjes — „... terugsturen naar de zijnen!"

„Tot uw orders," boog de officier „Maar als ik zo vrij mag zijn een opmerking te maken: een knaap die de zijnen verraadt, is ook in staat *ons* weer te verraden. Nu wij alle gegevens hebben, is het, dunkt mij, beter korte metten met hem te maken'"

„Och wat ..." haalde de admiraal zijn schouders op, „kijkt u toch om u heen. Alle Hollanders zijn maar al te graag bereid met ons samen te werken als wij ze maar dik betalen! Het is een volk van koopmannetjes en sjacheraars, en daarom zélf te koop!" Zijn mening was die van het machtige Spanje, dat zijn neus verachtelijk optrok voor het kleine grauwe miserige landje in het noorden en dat de oorlog daar als een vervelende, maar onbeduidende muggeprik beschouwde

De officier zei voorzichtig: „Er zijn er ook die zich liever laten doodmarteren dan toe te geven En de Watergeuzen behoren ..."

„De Watergeuzen!" riep de admiraal smalend uit. „Een stelletje vissers met houten kanonnen!" Hij sloeg met zijn vuist op tafel en zijn gezicht werd onheilspellend

„Ik weet niet wat de heren vlootofficieren tot dusver hebben gedaan, dat er altijd nog Watergeuzen op de Zuiderzee rondzwerven, maar daar zal ik eens een einde aan maken! En vóór de winter nog!"

De officier zei niets meer. Hij maakte een stijve buiging. Buiten dreunde het onweer

Stevijn was de enige van de zeven gevangenen die die middag werd teruggevoerd naar de kerker Druipend van water en narigheid werd hij weer de wenteltrap afgeschopt en in de kerker geduwd.

Daar kroop hij als een doodzieke hond weg in een hoekje, rillend en klappertandend. Hij zag noch hoorde iets van de andere gevangenen, die om hem heen drommden en hem nieuwsgierig opnamen en vragen stelden

„Hij is er goed afgekomen," zei een vrouw, „Ze schijnen hem niet gemarteld te hebben." — „Dan heeft-ie meer geluk gehad dan de anderen," bromde een man. „Die zullen we wel niet meer terugzien" — „En wie weet hoe gauw ook wij aan de beurt komen."

„Waarom praat-ie niet? Hé, jongen, hoor je me? Wat hebben ze met je gedaan? Hoe ben je terug kunnen komen?"

Iemand zei: „Laat hem met rust, vrienden Hij moet eerst bijkomen Misschien horen we dan wat er aan de hand is geweest Toe, laat hem alleen" Het was de oude man met de

wilt," bromde een man morrig „Maar als je het mij vraagt is het geen zuivere koffie Ze hebben 'm niets gedaan, hij is springlevend teruggekomen nou, da's wel anders dan wij van de Spanjolen gewend zijn'"

„Oordeel niet te vlug zoon," zei de oude man zacht. „Misschien is datgene wat zij met hem hebben gedaan, nog erger dan lichamelijke pijn " en met een beschermend gebaar trok hij zijn jas uit en begon er Stevijn mee af te drogen. Sullig liet deze hem begaan Zelf verroerde hij geen vinger Het kon hem allemaal niet schelen wat er met hem gebeurde Het liefst was hij dood Dat was 'n heel ander gevoel dan daareven, toen zijn hele wezen erom gilde om in leven te mogen blijven en niet gefolterd te worden Van dat gevoel was nu niets overgebleven Zelfs geen angst meer.

Toen het avondeten werd gebracht, liet hij de anderen erom vechten Hij deed niet mee Al in twee dagen had hij niets gegeten, maar hij taalde er niet naar En daarna kwam de pikkedonkere duisternis van de avond — de duisternis met de stank van zo veel op elkaar gepakte mensen, en van schimmel en bederf de duisternis met de natte wanden en natte vloer, en het onrustige, kreunende gemurmel en de stokkende, koortsige ademhaling van de ongelukkigen

In deze duisternis kwam Stevijn weer wat tot zichzelf. Het was hem te moede als sloot die duisternis hem af van de anderen Want opeens besefte hij dat hij bang was geworden voor ogen Het zat diep in hem, het vervulde hem helemaal Hij dacht „Ik ben een verrader Ik heb schipper de Witte verraden En Haan Knijpvuist, en de andere maats Ik heb de *Dolfyn* verraden, en de andere schepen van de vloot " Hij zei almaar hetzelfde tegen zichzelf, hij liet het diep in zich doordringen verrader verrader verrader

Iemand raakte hem aan. Het was de oude man met de witte baard, die hem gisteravond ook had toegesproken en die zei dat hij hem helpen wilde. „Zoon," fluisterde de oude „Wil je misschien weer praten? Heb je me iets te vertellen?"

Stevijn kreunde smartelijk. Hij verdiende die vriendelijke, bemoedigende stem niet. Maar de oude liet hem niet los „Zeg het maar, zoon — wat hebben ze met je gedaan?" En toen vertelde Stevijn het Hij verzweeg niets, hij praatte zichzelf niet goed hij gebruikte zelf het woord „verrader" wel vijf zes tien keer „Ik heb ze verraden Ik ben een verrader " — De oude zei niets. Hij liet de jongen zijn hart uitstorten Hij was een oude wijze man en een prediker van liefde Zijn hart werd vervuld met deernis met dit arme, geslagen jong dat zichzelf nu folterde met verwijten en een vreselijke woreging. — Die nacht sliep de oude niet Hij zat roerloos bij Stevijn, diens hand troostend in de zijne en staarde voor zich uit in de duisternis De volgende ochtend gebeurde er iets merkwaardigs Toen de kerkerbewaarder in gezelschap van enkele Spaanse soldaten de namen kwam afroepen van de gevangenen die mee moesten naar „het Smartehuys" trad de oude man naar voren en zei „Ik ga ook mee Ik moet de heren van het gerecht spreken."

De slofferige bewaker haalde de schouders op. „Zoals je zelf wilt, man De een huilt omdat ie mee moet en jij vraagt 'r zelf om Je mot 't zelf weten "

Ze verdwenen. De zware kerkerdeur bonsde dicht en de dwarsbalk werd erop geschoven

„Wat had de dominee nou?" zei een stem verbaasd. „Hij zal toch zeker niet er " — „Dat weet je nooit," bromde een andere stem nors „Het is al 'n oude man. Misschien kan ie niet meer tegen de spanning en is ie bang geworden! Maar ik geef met toe' Liever dood dan slaaf!"

Stevijn zat daar nog precies zo als hij er gisteremiddag was weggekropen. Heel even had hij iets van eenzaamheid gevoeld toen de oude bij hem wegging Nu kon het hem niets meer schelen. Eén ogenblik had hij gehoopt dat zijn naam ook zou worden afgeroepen Dan gebeurde er tenminste iets Misschien zouden ze hem terechtstellen en dan was hij van alles af Maar nu ze zijn naam niet hadden genoemd, was het hem ook goed Het deed er allemaal niet meer toe Niets meer niets meer

Heel laat in de middag — het avondbrood voor de gevangenen was zelfs al gebracht — ging de deur opeens weer open en de bewaarder duwde de oude man naar binnen Het regenwater droop uit zijn baard en zijn kleren Tientallen ongelovige gezichten werden naar hem opgeheven „Domlnee? U weer terug?"

„Ja kinderen, daar ben Ik weer " zei hij glimlachend Niemand zag dat er iets verdrietigs in zijn [illegible] lag Ze bestormden hem met vragen, maar hij ontweek elk rechtstreeks antwoord. „Laat me — laat me toch," weerde hij af „Ik moet eerst bijkomen Het is noodweer bulten Morgen zullen we praten " Meer kregen ze niet uit hem

Tastend zocht hij zijn weg naar Stevijn, liet zich aan diens zijde kreunend en stijf neer Uit zijn kleren walmde de vochtige geur van de regen Stevijn voelde hoe de oude als in koorts beefde en klappertandde Later in de avond, de andere gevangenen sliepen reeds, boog hij zich naar Stevijn over. „Luister, zoon," fluisterde hij „Ik heb je iets heel belangrijks te zeggen Morgen kom je op vrije voeten "

Het was of Stevijn een klap in het gezicht kreeg „Ik?" schoot zijn stem uit „M maar ." Een hand legde zich gauw over zijn mond „Ssst niet zo luid Zeg maar helemaal niets. Luister alleen Het is erg belangrijk. Je moet weten, ik heb . nu ja, waar het op aan komt is dat ik morgen in vrijheid word gesteld Maar niet ik ga, maar jij! De kerkerbewaker weet toch van niets, die kent geen gezichten, geen namen, niets, hij doet alleen wat hem is gezegd Als hij dus komt en roept Coster Janszoon, meekomen' — dan sta jij op en je loopt met hem mee alsof er niets aan de hand is "

„M-maar " Stevijn hoorde zelf hoe zijn stem weer uitschoot en dempte die gauw „M maar d dat kan ik niet! Dat mág niet'" Luid en wild bonkte zijn hart „Ik ik ." — „Stil " flusterde de ander Hij pakte Stevijns arm stevig „Zoon je bent Watergeus, 'n vrijheidsstrijder voor het vaderland. Je hebt 'n geheim prijsgegeven waardoor jullie hele vloot met dood en vernietiging wordt bedreigd Honderden levens staan op het spel. Wat betekent mijn leven daartegenover? Ik ben al oud, ik heb mijn leven gehad Jij bent nog jong — daarbij ben jij de enige die jullie vloot nog kan redden!"

Stevijn kreeg een aanvechting om in hulen uit te barsten, zo raar voelde hij zich. En hij wist niet of het verdriet was, of vreugde, of schaamte. Bemoedigend klopte de oude hem op de arm. „Red de vloot, zoon! Als je dat doet, geef je me het gevoel dat ik ook iets voor ons arme, verdrukte land heb gedaan "

Buiten viel de regen bij stromen over het pikduistere Amsterdam Op de Spaanse admiraliteit brandden de lichten volop en heerste er een drukte van belang.

TOM POES en de JAKKERJEKKER

IK HAD WILLEN VRAGEN OF JE MEEGING EEN RITJE MAKEN› ACHTER OP DE BROMMER, MAAR DAT IS NATUURLIJK NIKS VOOR ZO'N OUWE SOK.
... OUWE SOK!?-...
DAT LAAT EEN BOMMEL ZICH NIET ZEGGEN! HA! IK KAN BETER MEE DAN HEEL WAT JONGELIEDEN!
MIJN GOEDE VADER ZEI ALTIJD: "MEN IS ZO OUD ALS MEN ZICH VOELT." EN DAAR HOUD IK MIJ AAN!
PUF
O› DAAR START HIJ DAT LAWAAIIG VOERTUIGJE OPNIEUW! ZÉÉR BETREURENSWAARDIG!
JONGEHEER POES! IK HEB U NOG ZO GEZEGD DAT HEER OLIVIER GEEN LAWAAIBROMMERS VERDRAAGT! U MOET..
O... PARDÓN!
??

HM.. JOOST KEEK WAT VREEMD EN IK VRAAG ME AF...
LET NIET OP DIE OUWE ZEUR. ZIT JE GOED?
GOED JA..HM.. MAAR GA LIEVER DE ZUWEG IN. NIET LANGS HET HUIS VAN DE MARKIES, BEDOEL IK.
KOM NOU ZEG! JE SCHAAMT JE TOCH NIET VOOR DIE KALE OPSCHEPPER?!
HA, BLEKE ZALF!
FI DONC!
TOM POES, STOP DIT DING! IK WIL ER AF! ONMIDDELLIJK!
ZAG JE HEM KIJKEN?!
HA, DIE TOM POES! FIJN KARRETJE HEB JE!
IK WIL ER AF!!

© 1963 / Mauro Toonder / Donald Duck
Alle rechten voorbehouden

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Posthus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor post-abonnementen à ƒ 3,25 per 13 nummers. Abonnementsprijzen. **Nederland:** 25 ct. per week. Losse nummers 35 ct. **Nederlandse Antillen en Suriname:** ƒ 14.40 per jaar. **België:** N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen. Tel. 382380. P.C.R. 83405. Prijs 6 fr. **Overig Buitenland:** ƒ 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
1965 Walt Disney Productions